

Ομιλία στον άγιο Μεγαλομάρτυρα Γεώργιο († Αρχ. Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι. Μ. Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 22 Απριλίου, 2020

Ο άγιος Γεώργιος είναι ένας κατ' εξοχήν αναστημένος άνθρωπος του Θεού και θυσιάζει όλη του την ζωή την καλομαθημένη. Και το μαρτύριό του ήταν μία φανέρωση του Σταυρού και της Αναστάσεως του Χριστού, όπως άλλωστε και όλη του η ζωή ήταν και αυτή μία φανέρωση του Σταυρού και της Αναστάσεως του Κυρίου. Γι' αυτό και η Εκκλησία καθιέρωσε, και όταν ακόμα η μνήμη του συμπίπτει με την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, να μετατίθεται και να εορτάζεται πάντοτε στην Πασχάλια περίοδο.

Συνέδραμε με την Ανάσταση του Κυρίου, λένουν κάποιοι ύμνοι, και η μνήμη του Μεγαλομάρτυρος. Και μαζί με το έαρ το υλικό, την άνοιξη της φύσεως, ήρθε και το έαρ το πνευματικό, της Αναστάσεως του Χριστού και της μνήμης του Μεγαλομάρτυρος και Τροπαιοφόρου αγίου Γεωργίου.

Κάθε ένας Άγιος -και ο άγιος Γεώργιος- είναι μία απόδειξη του Αναστάντος Χριστού. Διότι, εάν ο Χριστός δεν ανίστατο εκ των νεκρών, οι άγιοι Μάρτυρες δεν θα καταφρονούσαν τον θάνατο. Με την δύναμη του Αναστάντος Κυρίου καταφρόνησαν όχι μόνο τον θάνατο αλλά και τα ανείπωτα κολαστήρια, τα βασανιστήρια εκείνα τα φρικτά, τα οποία εμείς ασθενούμε και μόνο που τα διαβάζουμε ή τα ακούμε. Αλλά εκείνοι τα υπέμειναν καρτερικότητα.

Γι' αυτό ο άγιος Γεώργιος, που κατ' εξοχήν άσκησε την καρτερία, την υπομονή στα βασανιστήρια για την αγάπη του Χριστού, για τον θείο έρωτα ο οποίος έκαιγε στην καρδιά του, χαρακτηρίζεται από τους ύμνους της Εκκλησίας μας ως «*νοερός αδάμας της καρτερίας*» και ως γενναιότατος «*αθλητής*» και «*στρατιώτης*» του Χριστού μας. Γι' αυτό σήμερα εορτάζουμε τον άγιο Γεώργιο, τον Αναστάσιμο άγιο Γεώργιο, μέσα στην Αναστάσιμη χαρά της μεγάλης αυτής και λαμπρής ημέρας, της Πανηγύρεως των Πανηγύρεων και της Βασιλίδος των Εορτών, του Αγίου Πάσχα της Πίστεώς μας. Και έχουμε προεξάρχοντα τον άγιο Γεώργιο στην πανήγυρή μας και στην χαρά μας.

Τον ευχαριστούμε, διότι με την αγάπη του προς τον Χριστό, με τον πόθο του προς τον Χριστό, με την αφοσίωση του στον Χριστό, με τον θείο έρωτά του προς τον Χριστό, έγινε ο **οδηγός μας** προς την αγάπη του Χριστού μας.

Νομίζω, πατέρες και αδελφοί Χριστιανοί, ότι κάθε φορά που εορτάζουμε τους

Μάρτυρες, και σήμερα τον άγιο Μεγαλομάρτυρα Γεώργιο, και μία ευχαριστία βαθιά πρέπει να κατέχει την ψυχή μας γι' αυτό που οι μάρτυρες προσφέρουν σε εμάς. Αλλά και μία ικεσία προς τον Χριστό με την πρεσβεία των Αγίων: **Κύριε, δώσε μας την Χάρη σου, δια πρεσβειών του αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, να σε αγαπήσουμε και εμείς όπως ο άγιος Γεώργιος σε αγάπησε, όπως οι Άγιοί σου σε αγάπησαν**".

Γιατί πράγματι, νομίζω, ότι αν εξετάσουμε όλη την ζωή μας, θα δούμε ότι, πέρα από τις μικρές ή μεγάλες αμαρτίες μας, εκείνο που περισσότερο από όλα μας λείπει είναι μία **ζωντανή αγάπη προς τον Χριστό μας**, ένας έρωσ προς τον Χριστό μας· αυτό που χαρακτηρίζει όλους τους Αγίους. Γιατί το κοινό χαρακτηριστικό όλων των Αγίων είναι αυτός ο θείος έρωσ. Αυτός ο θείος πόθος, ο οποίος κατέφλεγε τα στήθη τους και δεν τους άφηνε να ησυχάσουν, έως ότου προσφέρονταν ως θυσία, ως ολοκαυτώματα ιερά προς τον αγαπώμενο Κύριο.

Και γι' αυτό, το μαρτύριο και τα βασανιστήρια και τα κολαστήρια και τους μύριους και φρικτούς θανάτους όχι μόνο δεν τα φοβούνταν αλλά και τα επιζητούσαν, για να εκπληρώσουν και να εκφράσουν με αυτά την αγάπη τους προς τον Σωτήρα Χριστό, τον έρωτά τους προς τον Νυμφίο της ψυχής των. Και όταν δεν ερχόταν το μαρτύριο, στεναχωρούνταν, διότι δεν μπορούσαν να εκφράσουν με τόση τελειότητα, με όση το μαρτύριο δίνει την ευκαιρία, την αγάπη τους προς τον Χριστό.

Τι να πούμε εμείς, που τόσο πολύ απέχουμε από το να αγαπούμε τον Χριστό, όπως τον αγαπούσαν οι άγιοι Μάρτυρες και ο άγιος Γεώργιος; Γι' αυτό, ας ευχηθούμε όλοι, η πρεσβεία του αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου προς τον Κύριο αυτή να είναι: **Να δώσει και σε μας πόθο Χριστού, αγάπη Χριστού, έρωτα Χριστού**.

Θυμάστε εκεί που λέγει στο μαρτύριό του, ότι, όταν μεταξύ των άλλων βασανιστηρίων τού φόρεσαν τα πυρακτωμένα σιδηρά υποδήματα, τα οποία από μέσα είχαν και καρφιά, και τον διέταξαν να τρέχει, ο άγιος Γεώργιος περιχαρής έτρεχε και έλεγε: «Τρέχε, Γεώργιε, να φθάσεις τον ποθούμενο Κύριο».

Ας το κάνουμε ο καθένας για τον εαυτό του. "Τρέχε, Νικόλαε, Βασίλειε, Δημήτριε -ο καθένας ό,τι όνομα έχει- να φθάσεις τον ποθούμενο Κύριο". Τι ωραίο πράγμα όλη μας η ζωή να γίνει ένα τρέξιμο, ένας πόθος, μία ανάβαση προς τον ποθούμενο Κύριο!

Ο Κύριος να είναι όντως ποθούμενος για μας. Και όλη μας η ζωή να είναι όχι απλώς μία πορεία προς τον Κύριο, αλλά ένα τρέξιμο, μία ζωντανή νοσταλγία και μία ανύψωσή μας με πολύ πόθο προς τον Χριστό.

(1983)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

[Από το βιβλίο: † Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε Εορτές Αγίων (των ετών 1981-1991) Β'. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2016, σελ. 180]

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)